

ЗДА ОСКАРЖУЮТЬ КУБУ У ВИКРАДЕННІ КУБИНСЬКИХ ВТІКАЧІВ

Вашингтон. — 15-го серпня кубинці з-під режиму Кастро викрали з одного англійського острова 19-х кубинських втікачів і заволоділи їх на Кубу. Пресовий урядовець Державного Департаменту Р. Філіппс назвав цей випадок «міжнародним викраданням». Цей поділ пригладили американські літаки й кораблі з Надбережної Сторони, але не могли інтерв'ювати, бо не хотіли порушувати міжнародного права. Кастрові злочинці вдерлися на маленький острівчик Англія Кей, що є між Флоридою і Кубою, та силою забрали звітдам 19-х кубинських втікачів. Цей острів належить до англійських бериудських островів. Представник Державного Департаменту сказав, що американські пілоти побороли фотозапис цього акту насильства та через Вашингтон переслали до Нессо англійському губернаторови цих островів. Не є відомо, як zaregує губернатор. Сер Роберт Стелтон, Кубинський уряд повідомив, що втікачі втікали з Куби на двох викрадених рибальських човнах, Гавана негайно заявила, що прийняла 4 втікачі були членами Центральної Рольвідчої Агенції ЗІА і це вони організували рейди з англійських територій на Кубу. В кубинському газетному повідомленні говориться про те, що втікачі зловлено на човні, і не згадується, що їх викрадено з острова. Факт одного викрадення свідчить, що Кастро дістав від СССР відповідні засоби до того, щоб викрасти своє узбержжя. Цявніше він цього не має, і втікачі легко могли втікати з Куби, а навіть виконувати збройні наїзди на саму Гавану. 18-го червня Кастро погрожував у промові в провінції Матазас, що його Кубинські втікачі засоби, що заатакувати бази втікачів на французьких і англійських островах в Карібському океані. Англійська амбасада у Вашингтоні заявила, що вчинили по справу на основі джерел, що їх передав американський уряд, і що склеться якнайгостріший претест, коли ствердиться, що кубинські Кастрові кораблі були на англійських територіях вільних водах. Представник англійської амбасди заявив, що це зачасно передбачати. Лондон домагатиметься, щоб Кастро віддав викрадених втікачів. Цей сам представник повідомив, що багачський губернатор просив ЗІА, щоб вони допомогли врятувати 10 втікачів, що залишилися на острові. Мінимим є одна жінка і одна дитина. Є це члени родин тих, що їх захопили настрійці. Врятованих кубинців були свідками, як викрадали 19-ох втікачів. Їх відвезли до Квест на Флориді на кораблі «Аріяда». У Вашингтоні сподіваються, що в справу не замішані совєтські збройні сили на Кубі. Філіппс заявив, що немає potwierдження в іток про те, що це совєтські ліська 26 і 27 липня зробили були масакру кубинськими партизанів, як про це повідомляв Громадянський Комітет для Визволення Куби. Один із американських летунів, як були свідками викрадення кубинців, стверджує, що Кастрові човни були домі на 95 і 100 стій та мали обидох боків торпеди.

Палата признала \$1,195,000,000 на будову коледжів

Вашингтон. — Палата Репрезентантів 14-го серпня більшістю 287 до 113 голосів ухвалила законопроект про те, щоб уряд міг видати на будову будинків для коледжів суму — \$1 195 000 000. За голосували і демократи і республіканці, а проти були піпіденні демократи і консервативні республіканці. Але ця сума призначена тільки на будову, а не на допомогу студентам. Цей проєкт переслали до Сенату, але нема певності, чи його там ухвалити. Коли провідник демократичної більшості в Сенаті сенатор Майк Менсфілд гадає, що є «добрі шанси» для нього. Сенатор Менсфілд хотів би, щоб Сенат працював над цим проєктом ще перш ухвалюючи проєкт про охорону громадянських прав. В прийнятім законопроекті є призначення фондів на будову публічних і приватних коледжів, тому і на ті, що їх ведуть релігійні управи. В призначенні Палатою суми є такі позиції: \$680 000 000 на будову так званих „андерграунт“ інституцій, \$145 000 000 — на будову шкіл, що випають на укові ступені; ці обидві суми — це федеральна допомога. Ще \$360 000 000 призначено на позички для тих шкіл, що будуть нові будинки. Під час дебатів порушували справу допомоги школам, що їх втримують релігійні організації. Перемогла думка, щоб призначити фонди для визначених шкіл.

Советський шпигун Дроммонд засуджений до довічної тюрми

Нью-Йорк. — Федеральний суддя Томас Ф. Морфі 15-го серпня визначив кару до смертної тюрми йоманові Нелсону С. Дроммондові, який вів шпигунську діяльність в інтересі СРСР. Суддя заявив 34-річному морякові, що він дістає кару за найогидніший злочин, за те, що „продав безпеку своєї країни за \$24 000, і зробив це тоді, коли служив у флоті ЗСД”. Йому надалася кара смерті, але з огляду на жінку і дітей суддя визначив йому тільки до смертної кару. Агенти Федерального Бюро Інвестицій 28-го вересня 1962-го року остерігали і фотографували як Дроммонд взяв документи з шафи і передав їх пізніш двом совєтським агентам, що були працівниками совєтської місії до Об'єднаних Націй. Ці совєтські урядовці мусіли залишити ЗСД, а моряк Дроммонд дістає кару до смертної п'ятилітньої

В АМЕРИЦІ

● **Астроном** стейтового університету в Колумбусі, Огайо, д-р Джан Д. Краузе, користаючись з радіового телескопу, виготовив нову малу сузір'я Андромеди, яке є островом в системі сесвіту, і яке є віддалене від нас "глибки" два мільйони світлових років. Нова мапа є на 5 відсотків докладніша, як не попередні.

● **Ньюйоркський** губернатор Елсон А. Рокфеллер вже вдруге закликав сенатора-республіканця Веррі Голдвотера, щоб він виступив проти правих консервативістів, які підтримують Голдвотера як кандидата на президента в 1964-му році. Рокфеллер твердить, що ті крайні праві політики шкодять Республіканській партії, коли свої нападницькі кличі подують їй республіканську програму.

● **58 американських** студентів, які проти виразної заборони поїхали на Кубу, плянують через Прагу вернутися до США. Вони мали 15-го серпня вийти з Куби до Праги в Чехо-Словаччині, а у вікторію або середовище в Нью Йорку. Державний Департамент заборонив їм їзду до Куби, і ті студенти мають бути покарані тюремно до 5-ох років і грошовою карою до \$5 000. І вийшло 59, але один із них так і не втратився.

Палатна Підкомісія працює над політичним статусом для Порто-Ріко

Вашингтон, Палата Підкомісії Внутрішніх Справ ухвалила організувати 13-членну комісію, яка мала б вирішувати програму для розв'язки політично-державного статусу для Порто Ріко. Демократичні члени довгий час були за, а республіканські проти, а тепер знайдено компроміс. Ця комісія не матиме права вирішувати цієї справи, тільки має зайнятися самою технічною частиною для розв'язки цієї проблеми. Самі порториканці мають вибрати 6-ох членів до цієї Комісії і вони самі вирішуватимуть спразу статусу для свого острова. Підкомісія не могола довгий час вирішити ці справи, бо республіканські члени порториканців на острові с за те, щоб Порто Ріко дістало статусе американського штату, а демократично дібно як інша частина порториканців, хотіли б, щоб Порто Ріко затримало теперішній стан та наділяти тую коммонвелт із ЗДА. Рішення Підкомісії має затвердити комісія Внутрішніх Справ, після чого повна Палата представників. Як виявилось, бори в 1960-му році, демократичний кандидат на губернатор Порто Ріко Ллоїс Агіньоз - Марін дістав був 45% голосів, а республіканський - 254 000.

Комісія оскаржує фармацевтичні фірми в порушенні протитрестового закону

Вашингтон. — Федеральна Горловельна Комісія стверджує, що 6 фармацевтичних фірм змовилися в тому, щоб встановити тверді ціни на "тетра cycline" — лік для поборова бактерій. Цього антибіотику продається річно за \$100 000 000. Комісія стверджує, що були "десяти рук" при надаванні патенту на цей лік фірмі Чес. Пфайцер і Спілкін.

В спробах порушити протиправний закон оскаржені чотири фармацевтичні фірми: А-

мерікен Саянік Компані; стол - Маскс Компані; нот Лабатораторі, Олісон сон Кемікел і Дв Айлс Компані. Комісія заклавище згадані фірми, заможного порозуміння з премою припінити — можом при продажу цього ліку у 60-ох дів визначити новия на всі ліки, що їх насться "антибіотиками". Фмають право до 60-ох дів пеловати проти рішення горловельної Комісії.

В Міжнароднім Конгресі Слов'янської Іст
взяло участь шість українських учени

Зальцбург, Австрія. В Міжнародному Конгресі слов'янської історії, що відбувався тут у зв'язку з 1.100-літтям апостолів слов'янського мисливця Св. Кирила і Методія з липня д.р., взяло участь багато українських істориків з США, Канади й Європи: проф. Микола Чубатий, проф. Ярослав Рудницький, о. д-р Ізидор Нагавський, о. д-р Іван Григас, проф. Іван Певченко і доц. Іван Лисик-Рудницький. Усіх учасників цього Конгресу було між 200 осіб з різних країн Європи, Америки, Азії й Африки. Бував Конгрес під покровительством кардинала Кетліга з Відня і Ю. Депю з Мюнхену та архієпископ Кирило Іванович Бучка з Римуну. Одним з представників племені сестер цього Конгресу була й наша Відаля і секретарем доц. д-р Заїба. В час будівля Конгресу відступив Зальцбург з концертом української католицької пісні св. Варвари у Відні під керівництвом проф. А. Гішпа.

Філадельфії приготуються до інавгурації нових студій україністики на Пенсильванському університеті

Філадельфії. Заходом Українського Конгресового Комітету Америки, Відділу у Філадельфії та Департаменту слов'янських і Балтійських Студій Пенсильванського Університету, відбудеться в суботу, 7-го вересня с. р., в готельній залі "Великий зал Густона Гол-Аудіторіум" університету, при 3417 Спринг-філда. — Інавгурація Вищих Студій України. Інавгурації почнуться національним гимном, після чого проведе мова о. сов. М. Федорович, настоятель кафедрального храму Непорочного Зачаття Богородиці у Філадельфії, з черговою офіційно відкриває Інавгурацію Вищих Студій Українстики д-р Альфред Сеня, керівник проф. Департаменту Слов'янських і Балтійських Студій Пенсиль. Університету, після чого вступне слово виголосить д-р Б. Т. Гнатюк, голова Відділу УККА і професор Дрексель Інституту у Філадельфії. По інавгураційній доповіді викладача Наталії Паузяк відбуде концертна частина, в якій виступить композитор з Вадим Кіпа. Цього ж дня, 7-й вечора, в залі "А. Густон Гол Пенсильванського Університету, відбудеться бенкет, що його відкритою мовою о. І. Савчук, настоятель кафедрального храму св. Володимира. Тостами за бенкетом буде д-р Володимир Галак, президент пенсійного Фонду. Головною промовою на бенкеті виступить проф. Деніс Рамірес. Після цього виступить о. Савчук і Балт. Студії Пенсильванського Університету А. Салис, після чого промову слова виголосить д-р Лукиницький, студ. А. Савчук і голова Степендіальної комісії д-р Ю. Мачук. Крім молитви проведе о. сов. Федорович. Весь дохід призначений на Стипендійний фонд студентів Вищих Студій Українстики Пенсильванського Університету.

УНС і „Свобода” будуть темою лекції на курсах на Союзівці

Союзівка, Кергонксон. — А. Драган і ред. Вол. Д
Український Народний Союз ник.

**ПРОДОВЖЕННЯ ЗВІТУ З
РІЧНИХ НАРАД ГОЛ. УРЯ-
ДУ УНС В НАСТУПНОМУ
ЧИСЛІ**

Започаткування цього тижня друк звіту з річних нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу треба було перервати в цьому суботньому числі з уваги на те, що разом з ним друкується англомовний „Український Тижневик”. Звіт з річних нарад Гол. Уряду УНС продовжуватиметься із черговим виданням щоденника в понеділок з датою вітвірка, 20-го серпня.

Пейпінг закидає Москві бойкотування його змагань до атомової зброї

Токіо. — Комуно-китайське радіо передало широку заяву про те, як Советський Союз підписав був з комуністичним Китаєм договір 15 жовтня 1957 р. про постачання Китаєві матеріалів, потрібних для продукції атомової зброї та про технічну асисту в цій справі, і як потім, докладно 20 червня 1959, без подання причин, Хрущов той договір відкидав і своє приречення зламав. Китайські комуністи закидають тепер Хрущову, що Хрущов хотів зробити "дарунком" тодішньому президентові Д. Д. Аїзенгаверові з своєї зради у відношенні до китайських комуністів. Від того часу Совіти нічим — твердять — китайські комуністи — Китаєві не памагають в осягненні атомової зброї, а підписа-

Кардинал Вишинський закидає комуніст переслідування Церкви в Польщі

Варшава. — Кардинал Стефан Вишинський у проповіді в конвенті на Ясній Горі в Ченстохові до багатьох тисяч прихожаних, які щорічно прибувають туди на прощу, скаржиться комуністичний режим у топованому переслідуванні Католицької Церкви. Він звернув увагу, що власті перешкоджають духовним викладачам викладати релігію навіть у церквах та що в цьому році забороняються дитячі в літніх таборах, що їх влаштувають державні організації, ходити у неділі до святинь. Кард. Вишинський сказав, що «влада може робити різні заборони, але не може заборонити все» та вимагав від батьків, щоб вони боролися за своє конституційне громадянське право гарантувати свободу релігійного виховання — для дітей. Вишинський тава заборону полоніцям і закликав їхати гуртом окремих потягами та шикануванням лоніцим при дозвілах до токових поліційними засобами, які вимагали від вірних особистих довідок і посвідчення щеплення. Багато вірних навіть мали чакотати до заперечення, не подавши ніяких причин. Цей публічний туп кардинала Вишинського вважалося за дальший і заострення між Католицькою Церквою у Польщі та комуністичним режимом.

Англійська поліція впала на слід грабіжника

Лондон. Англіський Скотленд Ярл переші в чотирнадцять років у віці 15 років перші 3 арештування у зв'язку з минулою діяльністю, найбільш в історії подібних злочинів, нападом на поштовий потяг, причому пограбовано грошей на суму в 15 тисяч фунтів і 5 мільйонів дол. Арештовано трьох мужчин і дві жінки. Троїм арештованим закинуто, що вони, за якісь свої послуги для безпосередніх грабників, прийняли поважні суми, знаючи, що ці гроші походять з грабунку. Всі арештовані будуть поставлені спершу перед суд в Лінслейд, місцеву, що є за чотири милі від місця, в якому відбувся цей грабницький наскок на потяг. У Лондоні авесь день переслудувано на поліції двох жінок і одного мужчину. Арештування на провінції перенесено після того, як одна жінка зголосила, що підозріла в собі заховані гроші, які вона виласяла. Її особисті хотіли заплатити їй за транспортні збори, коли вона виласяла їм свій гараж машини. В обох тих випадках, що знайшли по 50,000 фунтів, в кожному авті. Першим моментом у слідстві по виласялці грошей, в якій була головною корою грабників. На тім, що знайдено розпорені в бовані поштові мішки і в запасан харчів, а в вантажне авто. Відті пальців, що їх поліціяшла у тому домі і на авті, поможли до виявлення яких осіб із злочинного. Так само просліджено, сму посиданні могли бути лінійні кайдани, якими бжінники скували були шністі потягу і його пніка. Поліція відмові подати будь-які ближчі по дальше слідство і висліді.

**В СССР засекречено смерть Кагановича
і важку недугу Булганіна**

Москва. — Лазар Каганович, один із старих більшовиків, колишній віце-прем'єр і кол. міністр важкого промислу в СРСР, один з московських катів України, в якій урядував як перший секретар компартії України в р.р. 1925-

У ЛЬВОВІ ПОМЕР НЕ
ДІВАНЮ ЮРІЙ МЕЛ
ЧУК, РЕДАКТОР БОЛ
ВИЦЬКОГО „Ж О В Т

Радянська Енциклопедія" подає ще широкій життєпис Кагановича з одностороннім вим портретом, а в Українській Радянській Енциклопедії цілком промовчю його, бо в міжчасі появи того одного і другого советського твору — Каганович пристав був до „антипартиїної групи", яка пробувала скинути Хрущова з його влади. Кагановича похоронено тайком і на його могилі нема ніякого пам'ятника. Так само засекречено важку недугу колишнього советського прем'єра, „партиїного генерала" Ніколая Булганіна, з яким Хрущов задив ще до Женеви на конференцію „на вершинах" та якого проте згодом цілком відсунув від впливів. Закордонні ко-

3 КОЛИШНІ ПРЕЗИДЕНТИ ПІДТРИМУЮТЬ АТОМОВИЙ ДОГОВІР

Вашингтон. — Сенатська Комісія для закордонних справ, яка переводить опити у зв'язку з процедурою ратифікації підписаного 5-го серпня ц. р. у Москві договору про частинне припинення ядрових експериментів, звернулася за opiniєю до трьох живучих колишніх президентів ЗДА: Герберта Гувера, Гаррі Трумана і Д. Д. Айзенгавера. Про перших двох сказано у пресі тільки, що вони підтримують згаданий договір, а щодо Д. Д. Айзенгавера, то він сказав свою думку в 15-хвилинному інтерв'ю, що його переведено на кораблі під час поворотної дороги з Європи до Америки. Він їздив для участі у телевізійних знімках обабіч Каналу у зв'язку з роковинами висадки альянтів в Нормандії. Айзенгавер заявив, що він поки що не студіював ще докладно тексту атомового договору і тому мусить ще добре придивитись, чи нема там чогось такого, що викликало б сумніви. Але поки що він заявив позитивно за тим договором, застерігшись, що ця його opinія може змінитись, якщо виявиться щось, чого він поки що не знає, а саме, коли б виявилися „тверді докази“, що Совети „спереди та що загрожена наша безпека“. Д. Д. Айзенгавер, мабуть, буде ще особисто знавати перед згаданою сенатською Комісією. Тим часом перед тією Комісією знавався а чотирьохгодинній нараді шефів об'єднаних штабів генерал Максвелл Тейлор, який раніше знавався був уже в цій самій справі перед т. зв. Підготовчою Підкомісією сенатської Комісії для військових справ. Він potwierдив своє становище, що атомовий договір не послаблює американської оборонної спроможності та з уваги на різні інші свої аспекти — як засіб до відпруги міжнародної атмосфери — лежить в крайовому інтересі. Дана сенатська Комісія військових справ звернулася до секретаря оборони Роберта МакНамара, щоб керівники збройних сил ЗДА представили детальний план, як вони думають забезпечитись „проти ризика і шкоди від атомового договору“. Відповідну резолюцію прийнято на

У Південному В'єтнамі комуністичні партизани зростають в силу

Сайгон. — Американські військовики в Південному В'єтнамі стурбовані успіхами комуністичних партизанів в минулому році, при чому вказують на зріст числа добре зорганізованих партизанських курень, на їх краще озброєння та збільшену офенсивну активність. Найбільш турбує американських в'єтконів те, що комуністичні успіхи стосуються головно дельти ріки Меконг — вправді тільки одної четвертої частини території Південного В'єтнаму, проте найгустіше заселеної і найбагатшої. Тепер нараховують там 21 повстанський комуністичний курінь. Комуністичні партизани ма йже виключно озброєні доброю — американською зброєю, здо-

У С В І Т

● **Спокій у Західному Берліні**, що панував в другій роковині здвигнення комуністами "муру ганьби", закаламутила група коос 500 юнаків, які счинили галмівну демонстрацію біля перехідного пункту на Фрідріхсштрассе. Вони обклали казнімих той комуністичний мур, як власних поліцейців, вибили вікно в авті, що саме їхало до Східного Берліну та поклялись впоперек вулиці, гальмуючи рух. Двох потурбованих юнаків відвезено до шпиталю, трьох арештовано.

● **У Браціславі**, столиці колишнього французького Конга, страйкуючі робітники, обурені на арештування їхніх провідників, штурмували великого керів-

МИСТЕЦЬ, ЩО НЕ ВИЙШОВ З ГЕТТА

У великій залі пансіонату „Косія“ в Гантері зібрався на великому образі „мупа-ни“ гантерської „какаїної“ богемі. На жаль, не повна вона; бракує в ній одного з чоловічих членів не тільки гантерської, але й загальної української богемі — Едварда Козака — Ека. Це він сам малював цю групу — очевидно в карикатурі — і скрізь її пропущивши себе, самого.

Зате є він тут у своїй людській повноті — тілом і духом; і може ще повніше, бо разом з тим, що справді творить Ека: з добром своєї мистецької творчості. Цілий серпень тривав тут виставка його образів, праць останніх років.

І на ті Екових творів — розмова з мистцем.

Ми добре пригадуємо з до-воєнних часів Ека — карна-туриста, що дозволяв нам, у Західній Україні, бачити на-шу політичну діяльність у ко-місному дзеркалі і так при-мушував дивитися на речі но-вими, безпристрасними і усмі-хеним поглядом.

Ще стоїть нам перед очима постаті наших політичних діячів, що для багатьох бу-ли більше знайомі з Екових карикатур, як з життя. Не од-ини, може, зустрінувшись ори-гіналь, малю йому за але, що не-тільки він точно, як популяр-на його карикатура.

Це було перед війною, і в-цьому була певна позитивна, мистецька, а то й політична місія Ека.

Тепер карикатура зійшла на другий план. Перед нами, у легкій формі, український побуток: історичний і етнографі-чний, епіка, романс і буден-щина, гротески, що виклика-ють усмішку, але усмішку ту-ги й самотності.

„Я завжди, понад тридцять літ, працював у цьому жанрі, — каже маестро Козак, — але, знаєте, тоді був у нас ми-стецький рух, звернений про-ти етнографізму, то не вистав-ляв я ніяких речей, а радше публікував карикатури“.

Тепер, у новій ситуації, цей етнографізм „виріє“ у нашо-му житті до нової позиції. По-бут на рідних землях змінився, а той, що пам'ятаємо з пе-ред війни, став непереможно-мимувальним. Тут Еко

Едвард Козак

бачить свою нову громадянську й мистецьку місію.

„Якщо це є наше гетто, я завжди в ньому був як ми-стець і не думаю з нього ви-ходити“, — признається Еко. Це „гетто“ він бачить не тільки у тематиці, але й у формі, стилі. „Не вистачить намало-вати українську дівчину, ка-же, треба її намалювати по-українськи“. І він постійно шукає українських форм, на-віть сягає до візантизму, як-ось у великому образі св. Во-лодимира з почетом. На дум-ку Ека, мистець повинен шу-кати нових шляхів, „виходити в світ“, іти з мистецьким духом часу, але, хто може, по-винує зберігати й розвивати український зміст і форму. Це особливо тому, що там, на рідних землях, наш побут на-ціє і нашу традиційну ми-стецьку форму забороняють.

Ходимо поміж образами, між нашими креслами, між гуцулами, що гуляють ша-леним арканом, як оці „оприш-ки“, або й сумують по „смер-ті гусуля“, від козаків у по-ході до групи білців УПА в зимовому лісі, або Цапки — українського стрільця до-ни Кіхота.

Очевидно, спинаємося пе-ред „Ярмарком“, що стоїть на окремому стійку, неначе на почесному місці. Перед ним образом найдовше зупиняють-ся глядачі. На ньому спели й персонажі, що давно минули-ся, і колись були зовсім не такі привабливі, але тепер виклика-ють самотнілий спомин.

Ось тут, на возі, на повних мі-хах оглядає господаря гордо споглядає кругом; там жид-тягне покупує за полу, а дру-гий міркою продає квас з боч-ки; там група ставочних се-лян читають газету і напевно політикують; тут, у ятці, „ку-пець на здохлі риби“ жокає довгим носом оселедця в боч-ці... Кожна група, кожна сцена чи постать — історія, колись така буденна... По-добний ярмарок Ека бачили ми в краю. Тільки тепер на-ціє новому, на задньому плані високий мураваний бу-динок — очевидно, Північного Союзу Кооператив, а на пер-шому плані кучерявий моло-дець у синій мазепинці і дів-чина, що захоплено поглядає на „героя“. „Коліс“, — ка-же Еко, — цей будинок і ця мазепинка були б дешевою патріотикою, але тепер це вже історія, яку теж годиться за-фіксувати“.

І згадує мистець, як він це від хлоп'ячих літ любив сту-лювати славі ярмарки в рід-ному Стрию, як зустріча-в раннім ранком перші вози, що товохотили по дорогах зди-сались і супроводжували із сумерком дня, а потім ще підймали у кормі малі гру-пи статочних залізничників, що по доброму торі записали й обговорювали події дня, ча-сом ще й з веселою кумою під боком...

У мене завжди головну ро-лю грали люди в її житті, без особливих моментів. Обсе-вную її, без особливих комічних на-ставлень: а радше спускаю е-сенції, чого характеристич-ного. Але так виконати, що люди сміються з того, що ри-сую, і бачать карикатуру як гротеск“.

Чи не є так, що оці образи, наприклад, цей ярмарок або це село, промовляють пере-всім до душі старшого гляда-ча, як жереболо сантименталь-ного спомину?

Мистець видимо задоволе-ний з поміччю, як порибав-ласне з реакції молодих на-віть тут народжених. Вони шукають, як звичайно мо-ді, легкого пірхола, обсе-внують Екові малюнки з „ш-ка-вістю, розпитують про деталі, як ось про трембіт „про опри-шків, танки, строї“.

Одна панянка питає: „Е-ка, чи міг би відмалювати ти „Гавзду“, але ту, що в цент-рі великої композиції. Бо це-така моя Україна“, — поспі-ла мистець, — я так її бачу: веселу, шалену, в танку“.

Або була молода пара з Ка-нади, обсе-внують народжені, ле-д-ве ще говорять по-українсь-ки. Хотіли замовити образ. „Але в мене сама українська тематика“, — поспішав ми-стець. „Ми самі хочемо у-країнської тематики, як її зна-ємо від батьків“, — відповіли молоді.

„Усе це дуже цікаве, — го-ворив один молодий хлопець. — Я читав тут, як з книжки, про те, що розповідав мені тато...“

І справді, Екові малюнки, як книжки, писані пензлем і барвою, книжки, що зарозом поривають фасцинуючим змі-стом і дають естетичну насоло-ду.

Гантер, серпень, 1963.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ коштує так мало! Брак забезпечення ко-штує так багато! Забезпечитися в Українським Народним Союзі!

о. Николай Войковський

ПРОЩА НА ВІДПУСТ ДО БОФФАЛА

(2)

Що це є проща?... В церкві Матері Божої Оди-гетрії, при 995 Фільмор авеню в Боффало, Н. Й., відбувати-ся довгий нелегкий Відпуст про-щ... Кожна група, кожна сцена чи постать — історія, колись така буденна... По-добний ярмарок Ека бачили ми в краю. Тільки тепер на-ціє новому, на задньому плані високий мураваний бу-динок — очевидно, Північного Союзу Кооператив, а на пер-шому плані кучерявий моло-дець у синій мазепинці і дів-чина, що захоплено поглядає на „героя“. „Коліс“, — ка-же Еко, — цей будинок і ця мазепинка були б дешевою патріотикою, але тепер це вже історія, яку теж годиться за-фіксувати“.

І згадує мистець, як він це від хлоп'ячих літ любив сту-лювати славі ярмарки в рід-ному Стрию, як зустріча-в раннім ранком перші вози, що товохотили по дорогах зди-сались і супроводжували із сумерком дня, а потім ще підймали у кормі малі гру-пи статочних залізничників, що по доброму торі записали й обговорювали події дня, ча-сом ще й з веселою кумою під боком...

У мене завжди головну ро-лю грали люди в її житті, без особливих моментів. Обсе-вную її, без особливих комічних на-ставлень: а радше спускаю е-сенції, чого характеристич-ного. Але так виконати, що люди сміються з того, що ри-сую, і бачать карикатуру як гротеск“.

Чи не є так, що оці образи, наприклад, цей ярмарок або це село, промовляють пере-всім до душі старшого гляда-ча, як жереболо сантименталь-ного спомину?

Мистець видимо задоволе-ний з поміччю, як порибав-ласне з реакції молодих на-віть тут народжених. Вони шукають, як звичайно мо-ді, легкого пірхола, обсе-внують Екові малюнки з „ш-ка-вістю, розпитують про деталі, як ось про трембіт „про опри-шків, танки, строї“.

Одна панянка питає: „Е-ка, чи міг би відмалювати ти „Гавзду“, але ту, що в цент-рі великої композиції. Бо це-така моя Україна“, — поспі-ла мистець, — я так її бачу: веселу, шалену, в танку“.

Або була молода пара з Ка-нади, обсе-внують народжені, ле-д-ве ще говорять по-українсь-ки. Хотіли замовити образ. „Але в мене сама українська тематика“, — поспішав ми-стець. „Ми самі хочемо у-країнської тематики, як її зна-ємо від батьків“, — відповіли молоді.

„Усе це дуже цікаве, — го-ворив один молодий хлопець. — Я читав тут, як з книжки, про те, що розповідав мені тато...“

І справді, Екові малюнки, як книжки, писані пензлем і барвою, книжки, що зарозом поривають фасцинуючим змі-стом і дають естетичну насоло-ду.

Гантер, серпень, 1963.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ коштує так мало! Брак забезпечення ко-штує так багато! Забезпечитися в Українським Народним Союзі!

Що це є проща?... В церкві Матері Божої Оди-гетрії, при 995 Фільмор авеню в Боффало, Н. Й., відбувати-ся довгий нелегкий Відпуст про-щ... Кожна група, кожна сцена чи постать — історія, колись така буденна... По-добний ярмарок Ека бачили ми в краю. Тільки тепер на-ціє новому, на задньому плані високий мураваний бу-динок — очевидно, Північного Союзу Кооператив, а на пер-шому плані кучерявий моло-дець у синій мазепинці і дів-чина, що захоплено поглядає на „героя“. „Коліс“, — ка-же Еко, — цей будинок і ця мазепинка були б дешевою патріотикою, але тепер це вже історія, яку теж годиться за-фіксувати“.

І згадує мистець, як він це від хлоп'ячих літ любив сту-лювати славі ярмарки в рід-ному Стрию, як зустріча-в раннім ранком перші вози, що товохотили по дорогах зди-сались і супроводжували із сумерком дня, а потім ще підймали у кормі малі гру-пи статочних залізничників, що по доброму торі записали й обговорювали події дня, ча-сом ще й з веселою кумою під боком...

У мене завжди головну ро-лю грали люди в її житті, без особливих моментів. Обсе-вную її, без особливих комічних на-ставлень: а радше спускаю е-сенції, чого характеристич-ного. Але так виконати, що люди сміються з того, що ри-сую, і бачать карикатуру як гротеск“.

Чи не є так, що оці образи, наприклад, цей ярмарок або це село, промовляють пере-всім до душі старшого гляда-ча, як жереболо сантименталь-ного спомину?

Мистець видимо задоволе-ний з поміччю, як порибав-ласне з реакції молодих на-віть тут народжених. Вони шукають, як звичайно мо-ді, легкого пірхола, обсе-внують Екові малюнки з „ш-ка-вістю, розпитують про деталі, як ось про трембіт „про опри-шків, танки, строї“.

Одна панянка питає: „Е-ка, чи міг би відмалювати ти „Гавзду“, але ту, що в цент-рі великої композиції. Бо це-така моя Україна“, — поспі-ла мистець, — я так її бачу: веселу, шалену, в танку“.

Або була молода пара з Ка-нади, обсе-внують народжені, ле-д-ве ще говорять по-українсь-ки. Хотіли замовити образ. „Але в мене сама українська тематика“, — поспішав ми-стець. „Ми самі хочемо у-країнської тематики, як її зна-ємо від батьків“, — відповіли молоді.

„Усе це дуже цікаве, — го-ворив один молодий хлопець. — Я читав тут, як з книжки, про те, що розповідав мені тато...“

І справді, Екові малюнки, як книжки, писані пензлем і барвою, книжки, що зарозом поривають фасцинуючим змі-стом і дають естетичну насоло-ду.

Гантер, серпень, 1963.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ коштує так мало! Брак забезпечення ко-штує так багато! Забезпечитися в Українським Народним Союзі!

ГРЕЦЬКИЙ ЧАСОПИС ПРО УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ НА СВІТОВОМУ ДЖЕМБОРІ

З перших хвилин прибуття до табору в Маратоні украї-нські пластуни через свій пресо-інформаційний сектор на-в'язали контакт з інфор-маційною службою табору Джемборі.

На Світовому Джемборі, репрезентованих 89 народів світу. Загальне число пла-стунів в таборі понад 13,000. Для них видається окрема газета „Маратон Кур'єр“ ан-глійською, грецькою і фран-цузькою мовами.

Наша пресо-служба у-в'язала у діловий контакт з Пресо-ю Квартірою та редак-цією „Маратон Кур'єр“ і у-в'язала цього був ряд відомо-стей про українську групу в таборі, Пласт, та українців на чужині.

Перша вістка про украї-нців у таборі Джемборі — це урядове повідомлення про приїзд „11 українців, які жи-вуть в Німеччині“ (М. К. 47 з 1.8).

У слід за цим газета у-в'язала звіт із підтабору „Пля-тея“, якого частинною є наш табір, повідомляла, що поміж групами пластунів різних на-ціональностей підтабору „Плятея“ є 33 українці з Ні-меччини (2 пластуни сеньо-ри мешкають на Олімпі) (М. К. 49 з 3.8).

Багате на відомості про ук-раїнців було ч. 11 з 5 серпня. Воно писало про виступ ук-раїнської танцювальної гру-пи у загально-таборній про-грамі „Телент-О-Рамі“ так: „Два українські танці „За-порожці“ і „Аркан“ викона-ли українці з групи 18, під-табору „Плятея“. Танцюва-ли вони: Ігор Рій, Олександр Кізо, Марко Задяч, Ігор Кордков, Зенон Цибик, Ігор Похв, Ярослав Груш-кевич, Богдан Приймак, і Ми-роslав Вітоніа. „За поро-жці“ з козацьким танком, який показує бій на шаблі 4 козаків. У „18-ст“ з чисто козацького дій танок стався українським і національним танком і с. тепер найбільш по-пулярним танком в Україні „Аркан“ (танок гуцулів) прим. ред. М. К.) повстав в Карпатських горах у Зах. У-країні і символізує фольклор, містицизм, і інші вірування верховинців“. Інформацію що подає преса зараз після ви-ступу Андрія Ребет. У тому самому числі є коротка від-омість із підтабору „Плятея“, що українські танці на-в'язали підтабору 9 серпня бу-ли, атракційно ввечері.

Крім цього ще саме яшло ч. 11 „Аркан“ і під під-табору „Плятея“ повідомляло: „Українську (Греко-) като-лицьку Службу Божу відпра-вив о. Богдан Смик, капелян українських пластунів в ЗДА, в таборі 18 підтабору „Пля-тея“ вчора (неділя 4.8) о год 07.00. Після Служби Божої відправлено Панахиду за спо-кій душ філіппінських скавті, які згинувли в лет. катастрофі над Індійським океаном. Де-легат українських пласту-нів, очолює о. Смиком, вва-ля узяти у лат. Служби Божій

3 висловом великого смутку і жалю пошлюмо Рідних, Приятелів, Знайомих і Українське Громадянство, що 8-го серпня 1963 року, в 09:45 п'ятку, в Memorial Hospital в місті Осуш. П. Н. померла Ганна Марія „Поліна“ в 60 років. Ми НАДОРОЖЧЕН МУЖ

с. БОГДАН ТАРНАВСЬКИЙ

народжений в Прип'яті, Західній Україні, проживши не повних 53 років.

Горем прибила:

Марія ТАРНАВСЬКА, з дому БОРОТИНСЬКА — дружина.

Похований на: Cemetery Grounds in West Niles, County of Cuyahoga, and State of New York.

Короткі вісті

• В ЗДА найбільше п'ють на-в'язати і ці країна є найбільшим по-тертером кави в цілому світі. Але в останньому часі зростає і скільки-небудь, що його тут випивають. В першому пір'яч-ці цього року до ЗДА приїзди-ли 67,002,582 фунти листів чаю, на 6 відсотків більше, як в тому самому часі минулого року. Передбачають, що в ціло-му 1963-му році імпорт чаю буде на 10 відсотків більше, ніж в порівнянні з 1962-м роком.

• В Омега Фолс, Н. Й., бу-дують новий коледж на пло-щах, що мають 300 акрів. Це буде Пресвітеріанський ко-ледж і називатиметься коледжом Адамс-Гарпера.

• В Евансві засуджено на смерть одного еспанця й одного французя, за підпалення в лі-сі цього року на центральній поштовій станції в Мадриді двох бомб, які збурили й по-ранили 37 осіб.

• Інформаційну статтю про українців приїс „М. К.“ з 7.8 п. з. „Українські скавті в Маратоні“. Подастся стат-тя в цілому:

„Влізьмо два мільйони ук-раїнців живе поза їх рідним краєм, а з того числа майже 1 мільйон у ЗДА, 600 тисяч у Канаді, а решта у країнах Півночі Америки, Австралії, і Зах. Європі.

У слід за цим національним ор-ганізацій є також пластові організації із заг. числом чле-нів понад 7,000.

Група українських скавті, Пласт, бере участь у Джем-борі у підтаборі „Плятея“, вхочачи у склад німецького контингенту. Група має 35 скавті і сеньйорів, які відпра-вляють знаменито достоялися до рухливого життя табору, беруть участь в його діяль-ності і пильнують також до-дати свій вклад у програму ді-яльності табору Джемборі“.

„М. К.“ ч. 14 з 8 серпня у кореспонденції з підтабору „Плятея“ приїс таку вістку:

„35 українських скавті, які часилово загосподарились у-в'язали у свій табір, включились негайно в рухливе життя та-бору, беручи в ньому участь і даючи свій вклад у його діяльність. Вони вже виступа-ли у програмі „Телент-О-Рамі“ (програма для цілого табору), а виставка, також ви-критися у їх таборі. Багато скавті і сеньйорів інших на-ціональностей виступили в на-шій програмі“.

ПРО це масмо відомості від-омості з Атен, наших старих емігрантів, які нас по-інформували, що вони у грецькій пресі згадали про українців в таборі Джемборі і тому прийшли на відвіду-вання. Вони були вітніми і за-рушені фактом стрічі з нами.

Комітет Чортківського Округу в Нью Йорку

ВІДІДІ В ТОРОНТІ, КАНАДА

Мас шану запросити Вас з Родиною на

3'13D

УРОДЖЕНЦІВ БУВШИХ ПОВІТІВ: БОРЩІВСЬКОГО, ЗАЛИЩИНСЬКОГО, КОПИЧІНСЬКОГО І ЧОРТКІВСЬКОГО

який відбудеться

в СВБоту, 31-го СЕРПНЯ 1963 року

в приміщеннях нової, елегантної гостиниці-ресторану

“MAYFAIR INN,” 1184 Queensway, Toronto, Canada

ПРОГРАМА:

1. Год. 12 — Ресекрація учасників З'їзду

2. Год. 2 — Відкриття З'їзду

3. Інформація про дотеперішню діяльність

4. Обговорення видавничих справ і намічення дальшої діяльності

5. Мистецькі виступи, виставка образотворчого і на-родного мистецтва

6. Виступ

Просимо ласкаво оголосити свою участь у З'їзді та за-платити \$5.00 від особи на покриття кошти З'їзду та бенкету, на адресу:

Mr. IVAN E. NOSYK, 66 Hilton Street, Toronto 4, Canada

Telephone: LE 4-8148

КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕА В ВІННІПЕГУ

асоційована з Манітобським Університетом

ВПИСИ

на Теологічний Факультет

Деканат Теологічного Факультету Колегії Св. Андреа в Вінніпегу (Висхід Православний Богословський Школа), очо-лений Його Висшеством Митрополитом Іларіоном, цим проголошує конкурсу на прийняття студентів на академі-чний рік 1963-1964.

Студії на Теологічному Факультеті тривають чотири роки, і по успішному їх закінченні абсолюенти отримують ступінь Ліценціата Теології, та можуть бути висвячені в сан священника. Кандидати до Богословської Школи повинні мати скінчену привабливу повну одинадцять (XI) класу (грейд), цебто матрікуляцію в Канаді, або мати однознач-ний ступінь освіти з-поза Канади.

Академічний рік на Теологічному Факультеті Колегії тривав від 15-го вересня до кінця травня. Виклади цього року почнуться в понеділок, 16-го вересня, а закінчаться 15-го травня, після чого студенти пинуть іспити.

Наука цього року буде відбуватися вже в новому бу-дівнику Колегії на кампусі Манітобського університету; там також будуть мешкати й харчуватися студенти Теологі-чного Факультету.

Зголошення на студії на Теологічному Факультеті при-ймаються до 15-го вересня.

За ближніми інформаціями та за аплікаційними фор-мулярами звертатися на адресу:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
7 St. John's Avenue — Winnipeg 4, Man., Canada.

СУБОТА. 24-го СЕРПНЯ 1963 р.

НА ОСЕДІ ім. О. ОЛЬЖИЧА в ЛІГАНТОНІ, Па.

під відкритим небом

Український Театр з Філадельфії

Володимира ПАШАРОВСЬКОГО

— відіграє —

драму М. Л. Кропивницького п. н.:

„НЕВОЛЬНИК“

ДІЄВІ ОСОБИ:

А. МАРУНЕНКО-НЕДОЛЯ

Ю. ПАШАРОВСЬКА

М. ЦАРНИЧНИЙ

Л. ЧОРНОБРИВА

В. КАРПЯК

В. ПАШАРОВСЬКИЙ

В. МЕЛЬНИК

З. КОЗНАРСЬКИЙ

С. КОЖУХАР

О. ГРАНТ

АКОМПАНІЯМЕНТ: ЗОЯ МАРКОВИЧ

Початок: 9-та год. вечора.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ — В НЬО ЙОРКУ

владштує з доручення

УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

в днях 31-го серпня

